

HIERONYMUS.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

urbis, filiorum Tharsis, filiorum Ismaël, alterius loci Cellon meminerit; porro Cellon & Melothi eadem loca videri possint, cum Chaalla & Malotha sint in Arabia, quorum meminit Strabo Lib. xvi.

¹ MEMORIAE, id est, sepulchra concupiscentiae castra filiorum in deserto, ubi Israel post esum carniū ascendit ira Dei super eos.

Μνήματα ἐπιθυμίας, σταθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ἐρήμου, ἔνθα διεφθάρσαν ἀπὸ τῆς κρεοφαγίας.

MONUMENTA, CONCU-
PISCENTIAE Statio filiorum Isra-
ël in deserto, ubi post esum carniū
interierunt.

² MEMPHIS, civitas Aegypti, cuius Osee & Ezechiel & Hieremias Prophetæ recordantur. Sed & Judæi, qui cum Hieremia de Hierosolymis profugi exierant, habitaverunt in Memphis.

Μεμφίς, ἐν Ὠσεὲ, πόλις Αἰγύπτου, ἐν Ἰεζεχίηλ, καὶ ἐν Ἰερεμίᾳ. οἱ μετὰ Ἰερεμίου Ἰουδαῖοι κατῴκησαν Μέμφιν.

MEMPHIS, in Osee civitas Aegypti, in Ezechiele & Hieremia. Judæi qui cum Hieremia (commigrarunt) habitaverunt Memphim.

MENNI, Hierem. li. v. 27. quæ natio sit obscurum est: Asiaticum esse populum satis manifestè colligitur, sive quod ibi auxiliares Medorum adfiscuntur adversus Babylonios, sive quod aliis populis Asiaticis ibidem jungantur, videlicet Ararat, hoc est, Armenis, & Ascenez, quem populum etiam esse Asiaticum diximus, Gen. x. v. 3. Legimus apud Curtium Lib. v. Assyriæ civitatem Mennium dictam, ubi ait fontes esse bituminis: fortè de illa & adjacente regione locus ille Hieremiæ intelligendus est.

³ MENNITH, ubi Jephthæ præliatus est: nunc autem ostenditur Mannith villa in quarto lapide Esbus, pergentibus Philadelphiam.

Μεννίθ, ἔνθα ἐπολέμησεν Ἰεφθαί. καὶ νῦν ἐστὶ κάμη Μαανίθ ἀπὸ δ' σημείων Ἑσέβους ἀπὸντων εἰς Φιλαδέλφειαν.

MENSETH, ubi pugnavit Jephthæ. estque hodiè vicus Maanith in 4. lapide Esbus pergentibus Philadelphiam.

⁴ MEPHAATH, in tribu Benjamin. Sed & alia est trans Jordanem, in qua præsidium Romanorum est militum propter vicinam solitudinem.

Μηφαθ, φυλῆς Βενιαμίν. καὶ ἄλλη δὲ ἐστὶ ἐπέκεινα τοῦ Ἰορδάνου, ἔνθα φρουρίον ἐγκάθεται στρατιωτῶν παρὰ τὴν ἔρημον.

MEPHATH, tribus Benjamin. alia insuper est trans Jordanem, ubi præsidium militare sedet juxta desertum.

MERALA, locus in confinio tribus Zabulon & Aser, Jos. xix. v. 11.

MEROM. Vide paulò post MERROM.

MEROME, Judic. v. v. 18. Ita autem in vulgata versione ab Hieronymo nomen hoc usurpatum ut proprium, in regione Merome, quod alii appellativè vertunt, super altitudines agri. Significatur autem per regionem Merome vel altitudines agri, planities illa, quæ est in vertice montis Thabor, ad quam suum exercitum divino jussu Barac adversum Sisaram pugnaturus duxerat.

MERONATH, unde patronymicum Meronathites, 1 Par. xxvii. v. 30. & 2 Esdræ iii. v. 7. locus obscurus & ignobilis, cujusmodi sunt multi vici & villæ, quæ nusquam nominantur in Scriptura, ab his tamen patronymica ducuntur nomina.

MEROZ, Judic. v. v. 23. urbis aut provinciae nomen juxta montem Thabor cui ob id maledictio ibi intentatur, quod Israëlitis cæteris pro communi salute adversum Sisaram dimicantibus opem non tulerint, cum tamen & vicini essent, & nullam excusationem sui facti adferre possent.

⁵ MERRA, quod interpretatur amaritudo: Est autem locus in quo amaras aquas jactu ligni Moyses in dulcem vertit saporem.

Μερρά, πικρία. τόπος τῆς ἐρήμου, ἔνθα πικρὸν ὑπάρχον τὸ ὕδωρ, ῥίψας ξύλον Μωϋσῆς μετέβαλεν εἰς γλυκύ.

MERRA, amaritudo. locus deferti, in quo amaram aquam coniecto ligno Moyses mutavit in dulcem.

MERRHA, Baruch. iii. v. 23. urbis nomen videtur in Arabia Petraea, vel deserta, quandoquidem qui ibidem conjunguntur filii Agar & Theman in eadem essent Arabia. (Notandum autem quod ea, quæ allegato Baruchi loco leguntur, negotiatores Merrhan & Theman, in quibusdam codicibus vertantur, negotiatores terræ & Theman.)

NOTÆ.

1. Quæ versio nostra vocat Sepulchra concupiscentiae, Num. ii. v. 34. & Cap. 33. v. 16, 17. ea Septuaginta Interpretes vocant μνήματα τῆς ἐπιθυμίας: Monumenta seu memorias concupiscentiae, nempe quod ea sepulchra rem, quæ in eo loco acciderat, in memoriam revocarent.

2. Fuit hæc olim Aegypti metropolis & regia, teste Strabone Lib. 17. ad Nilum sita. Eandem esse cum ea quæ etiamnum Aegypti metropolis, est ad Nilum, quam Cairo vocant, sunt qui opinentur: at verius est diversam esse; est enim Cairus ab Orientali Nili parte, cum Memphis ab Occidua ejusdem fluminis ripa sita fuerit, cujus nunc tantummodo ruinas restare è regione Cairi plures sunt qui afferant. In Hebræo hæc urbs ηἰ Noph appellatur. Meminit hujus urbis Isaias Cap. 19. v. 13. Hieremias locis pluribus, sed imprimis Cap. 44. v. 1. ubi in Memphi dicuntur habitasse Judæi, qui in Aegyptum commigrarant, quos secutus est Hieremias: item Cap. 46. ubi adversus Aegyptum vaticinatur. Ezechiel item Cap. 30. adversus eandem prophetat. Osee Cap. 9. ejusdem meminit. IDEM.

3. De hac habes Judic. ii. v. 33. Videtur potius hæc urbs in regione Ammonitarum constituenda, quam in ea regione, quam Israël-

tæ trans Jordanem possidebant, quod tamen videri possit hic insinuari, cum ut recta via ab Esbus Philadelphiam iretur ferè totum iter esset per Gaditarum regionem. Porro Ammoniticam hanc esse urbem fæt per Gaditarum regionem. Porro Ammoniticam hanc esse urbem ex eo colligas, quod & urbs altera, cujus ibidem sit mentio, Abela vinearum in regione esset Ammonitarum etiam Eusebio supra in Abela assentiente: deinde nusquam tutius refugere poterant Ammonitæ, quam in suam regionem, quæ prælii loco vicina erat. IDEM.

4. Nullam urbem istius nominis in tribu Benjamin Scriptura commemorat, seu Jos. 18. ubi sigillatim ex nomine civitates Benjaminitum recensentur, seu alibi, ne quidem apud Septuaginta Interpretes. Altera trans Jordanem in tribu fuit Ruben Jos. 13. v. 18. eademque Leviticis urbibus annumerata Jos. 21. v. 39. & 1 Paral. 6. v. 79. Postea Moabitarum ditioni fuisse restitutam indicat Hieremias Cap. 48. v. 21. IDEM.

5. In versione nostra Mara (quod amaritudinem significat nomine ab amaris aquis sumpto) locus hic in versione nostra appellatur, ubi & Israëlitarum mansio fuit, Exodi 15. v. 23. & deinceps. Num. 33. v. 8, 9. IDEM.